

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Duodecima Iunij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

spero quod tui praesentia non frustrabor. Ad sepulcrum eius fratres nullo conatu, nulla reiteratione, psalmum De profundis, finire vel dicere potuerunt, ut inde intelligeretur suffragijs orationum sanctam animam non indigere. Credo, inquit Thomas, quod & idem mihi ad sepulcrum illius contigerit roganti. Parentes verò post mortem prolis, saeculum deseruerunt, & pater ordinem Praedicatorum est ingressus; mater verò Cisterciensium.

Duodecima Iunij.

1° De S. Odulpho, canonico Ultraiectensi.

Ex historia, tomo tertio Surij, Passione Frederici tomo quarto, & Becano historico Ultraiectensi.

Traiecti, sancti ODULPHI, presbyteri & confessoris. Ad cuius meritum ostendendum, cum omne eius aedificium flamma vorax absumsisset, baculus quo seniles artus sustentare consueverat, in quo & tabellam ceratam ad nomina fidelium annotanda habebat, illaesus reperi- tus est, adeo ut nè vnus quidem apex in cera deperierit. Hic temporibus Ludouici Augusti, voluit post presbyterium suum summæ reuerentiæ locum Traiectum adire, sed parentum precibus enictus, ecclesiae populiq̃ue Oorschotensis aliquamdiu pastor fuit: Verum non multo post cœnobiticæ & communis vitæ clericorum Traiectensium amantissimus, ad eos migravit. Quo loco tunc erat magnæ sanctitatis episcopus Fredericus, qui sanctum honore condigno suscepit. Ipse vicissim sub tanto praesule erat omnibus ardens diuini luminis lucerna, strenuus in vigilijs, potens ieiunijs, in oratione sedulus, in sacra le-
ctione

Etione studiosus, in eleemosynis largus, in pauperum cura celebris, in hospitalitate feruens, in distribuendo res ecclesiasticas prudens; neque aliud ab omnibus, & ab ipso præsule habebatur, quam pater cœnobij. Cumque prædictus sanctus Fredericus feroces Frisones, nec per se, nec per archidiaconos reuocare posset, aduocauit sibi sanctum Odulphum; qui palmam martyrij expectans, lætus eo peruēnit, populum prædicatione atque Evangelica eruditione ad viam summæ veritatis conuertit, & iam ad se reuersum, per aliquot annorum curricula erudiuit. Inde Traiectum reuersus, plenus annorum & pietatis modica febris obdormiuit. Et post mortem multis miraculis claruit, tam Traiecti, vbi ad sanctum Saluatorem quiescit, quam Stauriæ in Frisia. Festum sanctissimi huius Canonici, celebre est per totam diœcesim Traiectensem, pridie Idus Iunij. Refert autem ANNO 1342. Becanus Hollandensis Chronographus, inter sui temporis gesta, Hollandos in bello contra Orientalem Frisiam nullum infortunium passos esse, quoad vsque beati Odulphi confessoris monasterium impugnaverunt. Hoc autem impugnato, non Frisonum, sed Dei virtute ibidem interiisse Wilhelmum Hollandiæ Comitem, cum multis nobilibus & præclaris armigeris. Sunt autem complures ecclesiæ, inter quas collegiata Loffensis, in eius honorem Deo dedicata.

Hic autem moueri potest difficultas, quomodo canonicus vocetur, cum habitauerit in monasterio sancti Saluatoris? Regulares ad id responderent, quod sui Ordinis canonicus fuerit. Ad quod probandum multa adfert, author Roseri exercitiorum Ioannes Momburnus Bruxelensis, ex Regulari abbas Liuriacensis, in libro quem inscripsit Venatorium ordinis Regularium. Id autem est

ex parte admittam, est tamen in quo dissentiam. Constat enim basilicam seu monasterium sancti Saluatoris, ab initio foundationis suæ nunquam fuisse proprii nominis monasterium, sed in eo clericos seu fratres intra claustrum liberos vixisse, hoc est, sine professione, sub obedientia episcopi. Qui enim hodie Canonici, immo & domini Canonici dici volunt, cum tamen vix umbram referunt de antiqua illa Canonice vitæ obseruantia, illi olim cum secundum regulam in communi viuerent, Canonici & domini nomen ignorabant: fratrum autem & clericorum titulis contenti erant. Itaque inter Canonicos, qui hodie distinctionis causa dicuntur regulares & sæculares, mediū vitæ genus amplectebatur beatus Odolphus. Erat enim clericus sine Canonico secundum regulam suam viuens sub episcopo. Hinc factum est, quod Canonici Regulares maluerint eum inter suos sanctos numerare, quam inter Canonicos irregulares, & spinis nimirum abundantes. Quo accedit, quod inspectis adibus, quibus inscriptum est sanctum Odolphum Canonicum eas inhabitasse, iam pridem exterius quendam exclamasse audiam: *Canonicus, & sanctus! ego non credo.* Attendebat enim ille communem diuinitum Canonicorum vitam: arctas autem quorundam semitas & priscam Canonicorum disciplinam aut ignorabat, aut ut præsentem instrueret, ignorare se simulabat. Hinc etiam copluribus in locis dum Canonici ad irregularem vitam declinarent, ijs dimissis substituti sunt aliorum ordinum monachi. Nam & Stauriense diuini Odulphi monasterium, ex beati Odulphi foundatione fuit monasterium clericorum. Sed eos postea ob vitæ demeritum eiecit Andreas de *Cuxy*, vigesimus quintus episcopus Traiectensis, & substituit Benedictinos ex celeberrimo monasterio de *Ostbröck*, quod tunc vulgò carcer Ordinis appellabatur propter disciplinæ obseruantiam. Explicandum autem restaret cur locus ille antiquitus dictus sit monasterium, cum in eo semper Canonici, & nunquam monachi residerint, nisi id alio in loco opportunius à nobis expediri esset. Historia eius extat como tertio Suriij & alibi. Est alia manu scripta, cuius initium est; Parentum equidem nobilitate non infima, nec suo tempore obscura, progenitus intra Leodiensis episcopij dicecesim, provincia Telsadria, oppido cui nomen est *Orescor*, extitit oriundus. Quo loco legendum videtur *Oreschor*. Natus est enim Oorschori in caestri Brabantia, vbi in parentum prædio extat ecclesia in eius honorem, quæ intra paucos annos propter multitudinem & vagam habitationem incolatum erecta est in secundam parochialem ecclesiam.

*Becantes Ca
nonicus ca.
42. 56 43*

*Lib. De Ca
nonicis.*

a *Hollandicè vocatur Audtmunster.*

b *Confer 2. Martij, & 14. Aug.*

2°. *De sancta Cunera, martyre Rhenensi.*

Ex historia qua Latinè impressa est tomo secundo Legendæ, Louanij & Colonia, in infantia typographiæ,

IN oppido Rhenensi, sanctæ CVNERÆ virginis & martyris. Ipsa de numero vndecim millium virginum legitur superstes fuisse: sed postmodum per reginam Rheni, eiusque pedisequam, strangulata manutergio, quod in Rhenensi ecclesia est conseruatum. Eam multis miraculis gloriosam, Rhenenses memorantur, per beatum Willibrordum transferri petiuisse idque præmissis fide dignorum testimonijs, cum gaudio eum perfecisse die duodecimo Iunij.

Natalis eius notatur in Martyrologio Ultraiectensi, in die Simonis & Iudæ, sed propter festum Apostolorum & molestias hyemis, solennius recolitur in Iunio, cum maximo hominum concursu. Inuocatur autem peculiariter, quia strangulata fuit contra inflationem & dolorè gutturis.

Die decima quarta Iunij.

De S. Drogone confessore in Seburgo.

Ex historia in Sebourch manu-scripta, & libro 18.

Chronicorum Hannoniæ, cap. 23. & seqq.

IVXta Valencenas in pago *Sobourch*, sancti DRO- B. Drogonē habet Rom. Martyrol. g. GONIS confessoris inclyti, qui miro modo cal- a Baronio editum die 16. Aprilis culosis & ruptis, inuocatus subuenit.

Natus est in villa *Espinoy* dicta, ex parentibus nobiles & diuitibus, sed posthumus puer & cæsar. Cùm enim nondum natus partem am- P 3 misisset,